

Elk het wat, zee 't wief, en ik heb Gerrit. Elk het zien aigen veurkeur veur boukerij, ik heb 'n zwak veur Ter Loan zien woordenboek. Man, man, man, wat 'n boudel woorden stoan doar ien, en wat 'n mooien! 't Is zo'n boek dij je nait oet kriegen: der staat gewoon te veul ien veur ain minskelven. 't Is 'n woordenboek doar je gewoon ien lezen goan kinnen.

Veur ain dij Ter Loan bruukt op regenachtege doagen het 't aan nou tou 'n goud veujoar en 'n goie zummer west. Lest, soavends, dou 't boeten regende en televisie ook weer niks aan was, dou heb ik ol Kneels weer ais pakt en der zomor wat ien om neusked. As je der ien aan 't lezen goan, komt van 't ain 't aander. 't Vaalt joe op, houveul woorden der binnen veur „doen wezen” (ie waiten wel, doen, dronkend, miskwoam, saigel, sikker, sikkom, sjikker, zoaleg en zuksent). 't Vaalt joe op, dat bie Ter Loan allinneg manluu doen binnen: hai was doen, hai haar 'n snee aan oren, hai haar hom om, zai nooit.

Hé, denk je din: hou zol Ter Loan zien „mensbeeld” der oet zain. Wat zegt hai apmoal van manlu en van vraauwlu? Noa dij draankboudel van zopas, bin je over manluu gaauw oetproat. 'n Boare mag 'n forse kerel wezen, 'n soepkerel ain van niks, din bin je aal zowat oetverkocht. Nou ja, 'n mieghummel („klein manspersoon”) zai je vanzulf gaauw over kop.

Bie vraauwluu heb je meer geluk. Ien tied van 'n ogenblik vong ik zo'n stuk of vieftig... Rap en roet deur 'nkander hin, ik kin 't ook n't helpen. Van 'n kroan van 'n vraauw („knappe vrouw”) tot maalhoede („gekscherende vrouw”) zel 'k mor zeggen. 'n Siepeltrien is ain dij heur aan-

stelt. Nait zo slim as 'n eelske met of medde, mor 't is gain gewone. 'n Bremster is ain dij boas speulen wil. 'n Hapsnoede is brutoal. Drok aan 't waark is 'n heegster (of heger, dat kin je ook zeggen), 'n haaister of haaisterkoar net zo. 'n Hekje-perfekje is meer as 'n persieske en bie 'n avverkoatske zit mond op 't goie stee, mor dat zit ter bie meer leden van dat geslacht: wat ducht joe van 'n loopschoet (of loopschuut), 'n rëb, 'n teutje-bie-t-wonder?

Ik kin 't ook n't helpen, mor 't wordt stoaregaan aal beroerder: n hapsnoede was brutoal, 'n hapschuddel is lomp. 'n Bremster haar teveul pit, 'n boukwaiten Jaantje het niks doarvan en 'n flod en 'n fotse dat binnen ook goudbladen en wieder niks. 'n Oorspinze is 'n vervelend vraauwspersoon en 'n maal-elske dij is wat roar. 'n Geze is wat dom, net as heur zuster dij noam kregen het van gezegoze. 'n Horre en 'n spinne hemmen as overainkomst dat ze baaintent nogal kwoad binnen. Nijsgierig? Proat mie der nait van, van 'n loop-biede-huzen of van 'n nijsblad.

En roeg binnen vraauwluu ook nogal ais, as je Ter Loan loven maggen. 'n Tont is 'n smerege vraauw, net as 'n tjonte, dij heur nicht nuimd worden kin. 'n Slodder-elske is net zo slodderg as 'n lèl en 'n floddergat heurt ien aigenste familie thoes. 'n Raagvat dij raagt vanzulf mainsttied en dij het ook nogal aanloop van familieleden: 'n havvel, 'n havvelkoar, 'n havveltoet en 'n hëlbèl dij roupen en doun wat tegen 'nkander op verjoardagsvezides mout je reken...

Vraauwluu dij der wezen duren bin ik ook 'n moal of wat tegen kommen: 'n kerel-èlle en 'n kereltrien, en din mout ik ook kloetenstamper nait vergeten, dij bekend is om heur grootte en zwoarte. Zwoar binnen der meer: 'n meggogel bievubbeld en 'n mokkeltje. Ook 'n schommel is 'n dikke vraauw, mor dij is tougelieks ook niks te laank.

Haar ik wummeltine nait vergeten? (Dij zit aal mor te wippen en te doun, ze het gain rust of duur). En 'n pronksteert, dij 'n ander aiweg en aaltied zain loaten wil wat mooie spullen ze apmoal het? 't Is mor 'n keus en ook nog van ain van 't aander geslacht, mor ie begriepen mie seker nait verkeerd as ik joe, vraauwluu, 'n poar regenachtege doagen touwins van 't zummer.